

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615212879
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615212879.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Stanislava Semanová, v spore žalobcu: T. U., M. XX.XX.XXXX, A. Q. B. XXXX/X, P. M. F., právne zastúpeného JUDr. Ing. Michalom Juhásom, advokátom so sídlom Myslavská 644/190/A, Košice proti žalovanej: V. U., M. XX.XX.XXXX, A. Q. L. Š. XX, L. M. Q., právne zastúpenej JUDr. Jánom Burócim, advokátom so sídlom Za šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje všeobecnú hodnotu členského podielu 3 izbového družstevného bytu číslo 6 nachádzajúceho sa v P. M. F. M. B. E. Č. X, Q. W. K., na treťom poschodí, v sume 40 100,- Eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielov sumu 4 010,- Eur, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy štátu vo výške 77,37 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy štátu vo výške 17,37 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 120,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 1 082,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.7.2015 sa domáhal vyporiadania jeho bezpodielového spoluvlastníctva so žalovanou. V žalobe uviedol, že jeho manželstvo so žalovanou, ktoré uzavreli dňa 6.4.1974, bolo rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/173/2013-12 zo dňa 13.6.2013, čím došlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva. Za trvania manželstva mu bol pridelený družstevný 3-izbový byt. Ku dňu 1.4.1983 sa so žalovanou stali spoločnými nájomcami tohto bytu a vzniklo ich spoločné členstvo v byte. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/106/2015-22 zo dňa 26.3.2015 bolo právo spoločného nájmu k bytu zrušené a za ďalšieho nájomcu bola určená žalovaná. Žalovaná ponúka tento byt na predaj, najprv za cenu 42 000,- Eur, následne za 41 500,- Eur. Členský podiel v bytovom družstve je majetkovým právom patriacim do ich bezpodielového

spoluvlastníctva. Voči žalovanej má právo na zaplatenie polovice hodnoty členského podielu titulom vyporiadania ich spoločného majetkového práva.

2.V písomnom vyjadrení k žalobe žalovaná súhlasila s prikázaním členského podielu v zmysle podanej žaloby, žiadala zamietnuť žalobu v časti vyplatenia vyrovnávacieho podielu. Poukázala na to, že po odchode zo spoločnej domácnosti v roku 1994 žalobca neprejavil žiaden záujem o deti, na ich výživu dobrovoľne neprispieval. V čase keď odišiel bol nedoplatok na nájomnom na predmetnom byte vyše 30 000,- Sk, ktorý splácala do roku 1998. Vyše 20 rokov sama zabezpečovala starostlivosť o deti, udržiavala byt, nájomné a súvisiace platby uhrádzala sama, sama splatila anuitu.

3.Na pojednávaní žalobca uviedol, že predmetný byt mu bol pridelený zamestnávateľom, ktorý uhradil aj polovicu poplatku pri pridelení bytu. V byte žil spolu so žalovanou a ich troma do apríla 1994. V čase keď odišiel z domácnosti najstarší syn bol už dospelý, ďalší študoval na strednej škole a dcéra bola v predškolskom veku. Zo spoločnej domácnosti odišiel kvôli konfliktom medzi ním a žalovanou. Následne sa so žalovanou ani deťmi nekontaktoval z dôvodu, že nikto o neho neprejavil záujem. Na výživu detí prispieval ako vedel, nemal v tomto období žiadne stále zamestnanie. Od apríla 1994 žalovanej peniaze pre ňu a na domácnosť nezasielal. Predtým než opustil spoločnú domácnosť nemal problémy s užívaním alkoholu. Alkohol užíval len príležitostne, hoci raz mu bol zadržaný vodičský preukaz pre vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Z práce ho donútila odísť žalovaná, ktorá zamestnávateľovi chodila na neho žalovať. Pri odchode zo spoločnej domácnosti vzal si len auto a prives, ktorý urobil sám a to z dôvodu, aby mal kde bývať. Trhová hodnota predmetného bytu je v súčasnej dobe od 40 000 - 42 000,- Eur.

4. Žalovaná uviedla, že dôvodom odchodu žalobcu z domácnosti bola skutočnosť, že asi dva roky predtým udržiaval známosť s inou ženou. Odvtedy jej prestal dávať peniaze, preto už v tom čase bol podaný návrh na určenie výživného zo strany žalobcu pre ich maloleté deti. Predmetný byt dostali od zamestnávateľa žalobcu, ktorý uhradil aj celý poplatok pri pridelení bytu a to vo výške 30 000,- Sk, žalobca sa zaviazal odpracovať u tohto zamestnávateľa 10 rokov, čo aj splnil. Žalobcu sa po jeho odchode snažila kontaktovať na číslach, ktoré jej zanechal bez úspechu. Výživné pre deti neplatil, preto podala viacero trestných oznámení, následne však vždy bolo dlžné výživné uhradené. Na jej výživu a na domácnosť taktiež ničím neprispieval. Nekontaktoval sa s ňou, ani s deťmi. Dlh na nájomnom, ktorý vznikol ešte za obdobie, kedy žili spolu, musela vyrovať ona. Hodnotu predmetného bytu určila okolo 33 000 - 34 000,- Eur. Byt je stále v pôvodnom stave. Žalobca potom čo odišiel z bytu, nikdy nežiadal, aby sa mohol do bytu vrátiť.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul strany sporu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/173/2013, Zápisnicou o prevzatí bytu, prehlásením a výmerom na družstevný byt, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/106/2015, inzerátmi, návrhom a rozpisom platieb, platbami dlžného nájomného, správou Bytového družstva Spišská Nová Ves, znaleckým posudkom č. 29/2016, poštovými poukázkami, Dohodou o úhrade ceny za prevod práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve, obsahom spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/173/2013, 4C/106/2015, Nc155/93, E1784/93, 6C/401/95, 5T/313/95, 11C/324/2015 a zistil tento skutkový stav:

6. Strany sporu uzavreli manželstvo dňa 6.4.1974. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4C/173/2013-12 zo dňa 13.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2013. V tom čase deti pochádzajúce z ich manželstva už boli dospelé. Návrh na rozvod manželstva podala žalovaná v tomto konaní z dôvodu, že počas ich spolužitia manžel požíval alkohol a to asi dva roky pred jeho odchodom z domácnosti. Dňa 1.4.1994 odišiel z domácnosti a o tom, že žije sa dozvedela až potom, čo podala návrh na jeho vyhlásenie za mŕtveho, ktorý bol vedený tunajším súdom pod sp. zn. 16P/56/2013. Vyživovaciu povinnosť k deťom plnil prostredníctvom výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy, kým sa jeho pobyt nestal neznámym. Žalobca v rozvodovom konaní potvrdil, že od roku 1994 sa žalovanej neohlásil, celá starostlivosť o vtedy maloleté deti bola na nej.

7. Bezpodielové spoluvlastníctvo strán zaniklo právoplatnosťou rozsudku, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené t.j. 13.6.2013, pretože za trvania ich manželstva toto nebolo zrušené.

8. Za trvania manželstva strán sporu, výmerom zo dňa 24.3.1983 bol žalobcovi pridelený 3-izbový družstevný byt č. 6 nachádzajúci sa v P.Š. M. F. M. B. E. Č.. X, Q. W. K. na treťom poschodí bytového domu súpisné č. 3606. K odovzdaniu a prevzatiu bytu došlo dňa 24.3.1983. Šlo o stabilizačný byt, za ktorý zamestnávateľ žalobcu uhradil dňa 1.8.1983 sumu 22 200,- Sk a dňa 17.8.1983 sumu 14 800,- Sk a podľa výpovede strán žalobca odpracoval u zamestnávateľa dobu desiatich rokov, po ktorú bol byt stabilizovaný. Nulovú zostatkovú hodnotu dosiahol byt k 31.12.2012.

9. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4C/106/2015-22 zo dňa 26.3.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.4.2015 bolo právo spoločného nájmu k 3-izbovému družstevnému bytu č. 6 v P. M. F. M. B.P. E. Č.. X, Q. W. K. na treťom poschodí bytového domu súpisné Č.. XXXX, zrušené. Za ďalšieho nájomcu tohto bytu súd určil žalovanú, ktorá ostala aj členkou bytového družstva. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku bolo zistené, že žalobca v tomto konaní uvádzaný byt neužíval od roku 1994, nepodieľal sa na údržbe tohto bytu, na úhradách za užívanie bytu a neplatil nájomné.

10. Uznesením sp. zn. 11C/324/2015 zo dňa 29.7.2015 tunajší súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa prevodu a akéhokoľvek scudzzenia práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Spišská Nová Ves týkajúce sa 3-izbového družstevného bytu Č.. X F. P. M. F. M. B. E. Č.. X, Q. W. K. na treťom poschodí bytového domu súpisné č. XXXX J. to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Uznesenie, ktorým bol návrh zo dňa 15.7.2015 zamietnutý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2015.

11. Žalovaná na internetových stránkach realitnej kancelárie ponúkala predmetný byt na predaj za sumu 42 000,- Eur, neskôr za sumu 41 500,- Eur s tým, že sa jedná o byt v pôvodnom, avšak zachovalom stave, byt sa nachádza v družstevnom vlastníctve, odkúpna hodnota je nulová. Dňa 17.2.2016 t.j. uzavrela Dohodu o úhrade ceny za prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve, podľa ktorej žalovaná previedla práva a povinnosti spojené s členstvom v bytovom družstve spojenom s užívaním predmetného bytu za cenu 32 000,- Eur.

12. V konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobca opustil spoločnú domácnosť so žalovanou za trvania ich manželstva a to v mesiaci apríl 1994 a od uvedenej doby byt užívala výlučne žalovaná spolu s ich deťmi.

13. Ešte počas manželského spolužitia a to dňa 8.7.1993 podala žalobkyňa ako zákonná zástupkyňa maloletých detí D. J. C. návrh na určenie výživného zo strany žalobcu. V návrhu uviedla, že ich manželstvo bolo narušené pred asi dvoma rokmi z dôvodu nadmerného požívania alkoholu zo strany žalobcu, počas ktorých žalobca strácal záujem o rodinu a deti, starostlivosť o celú domácnosť znáša sama. Žalobca v konaní potvrdil, že má známosť s inou ženou. Rozsudkom sp. zn. Nc/155/1993-14 zo dňa 10.8.1993, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.8.1993 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa žalobca zaviazal prispievať na výživu oboch detí sumou spolu 1 700,- Sk mesačne. Obaja rodičia boli v tom čase zamestnaní, žalovaná s príjmom 3 535,- Sk a žalobca s príjmom 7 759,- Sk mesačne. Na základe uvedeného rozsudku ako exekučného titulu bol tunajším súdom vedený výkon rozhodnutia pod sp. zn. E/1784/1993.

14. Na základe návrhu Bytového družstva Spišská Nová Ves zo dňa 23.2.1995 bolo proti žalobcovi v tomto konaní vedené konanie, predmetom ktorého bolo zaplatenie istiny 24 190,- Sk s príslušenstvom. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/4011995-23 zo dňa 18.10.1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.12.1995 bol zaviazaný k úhrade istiny 17 867,- Sk s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Konanie čo do zaplatenia istiny 6 323,- Sk bolo zatavené. Z odôvodnenia rozsudku bolo zistené, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo z dôvodu, že byt v tom čase užívala žalovaná v tomto konaní ako manželka žalobcu, žalobca sa z bytu odsťahoval dňa 1.4.1994. Od 1.4.1994 žalovaná platila riadne všetky poplatky za užívanie bytu a k tomu navyše sumu 500,- Sk na úhradu nedoplatku. Ku dňu 1.4.1994 nedoplatok na nájmomnom a plneniach poskytovaných s užívaním bytu predstavoval sumu 17 867,- Sk. Žalobca v konaní bol zastúpený opatrovníkom ustanoveným pre konanie z dôvodu, že sa zdržiaval na neznámom mieste.

15. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5T/313/1995-67 zo dňa 12.2.1996, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.1996 bol žalobca uznaný vinným z trestného činu zanedbania povinnej výživy

podľa § 213 ods. 1, 3 Trestného zákona preto, že v dobe od 1.2.1994, mimo mesiaca august 1994, ako otec maloletých D. U. J. C. U., neprispieval na ich výživu, hoci prispievať mohol, pretože pracoval a mal možnosť získať zamestnanie aj v ďalšom období a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. Nc/155/1993 zo dňa 10.8.1993 mal prispievať mesačne sumou 1 700,- Sk, čím mu vznikla podlžnosť na výživnom v sume 24 500,- Sk s tým dôsledkom, že matka maloletých detí, aby zabezpečila riadnu výživu detí, bola nútená požiadať o finančnú výpomoc inú osobu.

16. Podľa poštových poukážok predložených žalobcom, žalobca v roku 1994 v mesiaci august zaslal žalovanej sumu 9 300,- Sk titulom výživného pre deti. V roku 1995 v mesiacoch október až december prispel na výživu detí sumou spolu 5 000,- Sk. V roku 1996 zasielal na výživu detí sumy od 500,- Sk do 2 000,- Sk mesačne, okrem mesiacov február a júl a celkove v uvedenom roku uhradil výživné vo výške 14 000,- Sk. V roku 1997 zaslal výživné spolu vo výške 21 000,- Sk, výživné bolo zasielane mesačne, okrem mesiaca apríl. Okrem mesiacov marec, júl, september až november 1998 žalobca prispel na výživu detí a v tomto roku a to spolu sumou 17 000,-Sk.

17. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

18. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

19. Podľa § 149 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

20. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

21. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo dňom právoplatnosti rozsudku o rozvođe ich manželstva t.j. dňom 13.6.2013.

22. V ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka je vymedzený predmet bezpodielového spoluvlastníctva, v zmysle ktorého predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky veci, ktoré nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva zákonom dovoleným spôsobom a ktoré existovali ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobca navrhol v konaní vyporiadať len majetkovú hodnotu členského podielu v bytovom družstve. Žiadne ďalšie veci, či už nehnuteľnosti resp. hnuťel'ne veci a záväzky, účastníci konania v tomto konaní vyporiadať nežiadali. Súď v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva môže pritom vyporiadať len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súď len pokiaľ ide o výšku (cenu), a to ako veci rozdelí (ktorému z manželov ich prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovnanie podielu druhému manželovi. Je na vôli manželov, či sa vyporiadajú dohodou (a to aj čiastočnou), alebo sa obrátia na súď s návrhom na vyporiadanie zvyšného nevyporiadaného majetku. Súď je týmto rozsahom viazaný a môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý účastníci výslovne urobili predmetom vyporiadania.

23. Vykonaným dokazovaním mal súď preukázané, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán patrí všeobecná (trhová) hodnota trojizbového družstevného bytu nachádzajúceho sa v Spišskej Novej Vsi na ulici Kováčska 3. Obe strany potvrdili, že tento byt nadobudli za trvania ich manželstva. Na všeobecnej hodnote členského podielu k predmetnému bytu sa účastníci nedohodli. Všeobecnou cenou členského

podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť alebo predať členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Súdom ustanovený znalec túto hodnotu určil vo výške 40 100,- Eur. Skutočnosť, že žalovaná previedla počas konania členský podiel na inú osobu za nižšiu než znalcom uvedenú sumu, súd pri rozhodovaní nezohľadnil, keďže sa jedná o cenu dohodnutú medzi zmluvnými stranami. Taktiež súd neprihliadol na prevod členských práv pokiaľ sa týka vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, keďže predmetom vyporiadania nie je samotná nehnuteľnosť - byť, ale majetkové právo t.j. všeobecná hodnota členských práv v bytovom družstve.

24. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z účastníkov prikázať členský podiel do výlučného vlastníctva súd vychádzal z rozhodnutia tunajšieho súdu v právnej veci vedenej pod sp. zn. 4C/106/2015, ktorým bolo zrušené právo spoločného nájmu strán k predmetnému bytu a za ďalšieho výlučného nájomcu a člena družstva bola určená žalovaná. Z tohto dôvodu súd prikázal všeobecnú hodnotu členského podielu 3 izbového družstevného bytu číslo X M. P. F. P. M. F. M. B. E. Č. X, Q. W. K., na treťom poschodí žalovanej. Žalovanej bolo teda prikázané majetkové právo v hodnote 40 100,- Eur.

25. V súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka platí, že podiely oboch bývalých manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva sú rovnaké. Pri rovnakej výške podielov žalovaná by mala na ich vyrovnanie vyplatiť žalobcovi sumu 20 050,- eur. Zákonná úprava (citovaný § 150 Občianskeho zákonníka) však vo výnimočných prípadoch pripúšťa porušenie zásady rovnosti podielov bývalých manželov. Rozdielna výška podielov manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva môže byť vyjadrená aj percentuálne. Výnimočné priznanie väčšieho podielu prichádza do úvahy v prípadoch, ak jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti a rodinu a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne. Ak jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával, potom je prípustné rozhodnúť o disparite podielov. Môže ísť o prípady, keď jeden z manželov si počínal nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel ju pritom nespôsobil, alebo ak sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere.

26. V konaní vykonaným dokazovaním bol jednoznačne preukázaný nezodpovedný prístup žalobcu k potrebám rodiny založenej manželstvom so žalovanou. Za 39 rokov trvania manželstva, strany sporu žili v spoločnej domácnosti len cca 20 rokov, pričom domácnosť opustil žalobca. Byt bol pridelený v roku 1983 a keďže žalobca v roku 1994 opustil spoločnú domácnosť, spoločne strany tento byt užívali len po dobu 11 rokov a ďalších 19 rokov (do rozvodu manželstva) byt užívala už len výlučne žalovaná. Počas tejto doby žalovaná sama zo svojho príjmu platila nájomné a poplatky spojené s jeho užívaním, udržiavala ho a pod. Okrem toho sama musela zabezpečiť starostlivosť a výživu v tom čase dvoch maloletých detí strán sporu. Sám žalobca potvrdil, že žalovanej na výživu a domácnosť od apríla 1994 neprispieval. Dokazovaním bolo preukázané, že neprispieval riadne ani na výživu maloletých detí, starostlivosť o ktoré zabezpečovala osobne žalovaná. Žalobca sa od apríla 1994 do rozvodu manželstva so žalovanou žiadnym spôsobom nekontaktoval. Nekontaktoval a nestretával sa ani s jeho maloletými deťmi. Žalovaná dokonca podala návrh na vyhlásenie žalobcu za mŕtveho a až v tomto konaní bol zistený jeho terajší pobyt. V neposlednom rade súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že dôvodom rozvodu manželstva strán okrem toho, že dlhodobo nežili v spoločnej domácnosti, bolo aj požívanie alkoholu zo strany žalobcu pred jeho odchodom z domácnosti a známosť s inou ženou. Konanie žalobcu súd jednoznačne vyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ totiž žalobca nemienil žiť v spoločnej domácnosti so žalovanou mal aj iné možnosti, ako to, že jednoducho odišiel z domácnosti a po dobu 19 rokov sa s ňou vôbec nekontaktoval. V rozpore s dobrými mravmi je predovšetkým to, že počas tejto doby neprejavil záujem o deti pochádzajúce z ich manželstva. V tomto smere neobstojí skutočnosť tvrdená žalobcom, že pri odchode si vzal len auto a starý prives, aby mal kde bývať. Takéto správanie sa žalobcu jednoznačne odôvodňuje odklon od princípu rovnosti podielov strán pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva.

27. Súd preto pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prihliadol na uvádzané skutočnosti majúce za to, že žalovaná sa skutočne v podstatne väčšej miere zaslúžila o udržanie spoločného majetku. Na strane druhej však súd prihliadol na to, že o nadobudnutie členstva v bytovom družstve sa viac pričínil žalobca, ktorému bol byt pridelený ako stabilizačný byt. Z uvedených dôvodov

pri vyporiadaní súd nevychádzal z toho, že podiely účastníkov sú rovnaké, ale určil podiel žalovanej vo výške 90 % majúca za to, že takto stanovená výška zohľadňuje skutočnosť, že bola to práve žalovaná, ktorá sa v podstatnej miere zaslúžila o udržanie spoločného majetku.

28. Pri vyporiadavanej hodnote 40 100,- Eur, podiel žalovanej vo výške 90 % činí 36 090 Eur a podiel žalovaného vo výške 10 % činí 4 010,- Eur. Z týchto dôvodov bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi na vyrovanie podielov len sumu 4 010,- Eur.

29. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. platného v čase vyhlásenia rozsudku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi pomerne vysokú sumu súd jej uložil povinnosť zaplatiť túto sumu v dlhšej než 3-dňovej lehote a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

31. Podľa § 148 O.s.p. platného v čase vyhlásenia rozsudku, štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

32. Ani u jednej zo strán sporu neboli v konaní zistené predpoklady na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Preto má súd za to, že obaja sa majú podieľať na úhrade trov štátu, keďže ani jeden z nich nemal v konaní úplný úspech. Trovy štátu pozostávajú zo znalečného priznaného ustanovenému znalcovi vo výške 154,74 Eur. Z toho polovica činí 77,37 Eur. Keďže žalovaná zaplatila preddavok na trovy znalečného vo výške 60,- Eur, súd zaviazal žalovanú uhradiť trovy štátu vo výške 17,37 Eur na účet súdu a žalobcu vo výške 77,30 Eur.

33. Podľa položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Z.z. v platnom znení, súd zaviazal obe strany k úhrade súdneho poplatku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a to každého podľa výšky podielov získaných vyporiadaním ich bezpodielového spoluvlastníctva. Súdny poplatok predstavuje podľa uvedenej položky 3 % z predmetu konania t.j. zo sumy 40 100,- Eur čo činí 1 203,- Eur, z ktorých poplatok žalobcu z ním získaného podielu činí 120,30 Eur a žalovanej 1 082,50 Eur.

34. O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 127 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.